

[Madsen-Mygdal.]
fuldkommen umulige i saadan et lille Landbrug. Altsaa, Forskellen er betydeligt større i de mindre Landbrug end i de mellemstore og større Landbrug.

I øvrigt tør jeg ikke, naar vi tager det gennemsnitlige Landbrug, sige, hvor i Øjeblikket det bedste findes. Og jeg maa sige, at hvis den højtærede Minister bygger sin Bedømmelse paa de tre mærkelige Storbrug, der skulde findes i hans Egn, er det en meget overfladisk Bedømmelse. Jeg maa sige, at det er et mærkeligt stort Landbrug, der ikke har kunnet levere Korn under Krigen. Hvad man end vil bebrejde de store Landbrug, var det dog dem, der leverede Kornet, og det var ogsaa rimeligt, for det svarer til deres Driftsform, det var de forpligtet til, og det gjorde de ogsaa.

Men jeg vil gerne sige til den højtærede Minister, at jeg tror, at han glemmer, at han ikke blot er Landbrugsminister for hele Landet, men ogsaa for hele Landbruget, og han har derfor en Forpligtelse til at kende Forholdene noget bedre, end hans Udtalelser forleden gav Udtryk for, at han kender den virkelige Tilstand indenfor Landbruget. Jeg tør ikke nægte, at der er store Landbrug, der kan drives daarligt, men jeg kan ogsaa forsikre, at hvis det sker, vil det meget hurtigt komme til Ejerskifte. Det vil være ganske umuligt i disse Tider at drive og opretholde et Landbrug, hvis det drives paa en saadan Maade, at det er en daarlig Gennemførelse af hele Bedriften.

Den højtærede Minister gav ogsaa en Begrundelse for Lovforslagenes Fremsættelse, og medens han ikke just talte om, at der skulde skaffes de unge selvstændige Hjem, talte han om, at der skulde skaffes Beskæftigelse, det var Arbejdsløsheden, der skulde bekæmpes gennem disse Lovforslag. Det er noget forbavsende, hvis virkelig den højtærede Minister mener, at Arbejdsløsheden kan bekæmpes gennem disse Lovforslag. Jeg tror, at den fortsatte Udstykning, den fortsatte Oprettelse af selvstændige Landbohjem paa et sundt og naturligt Grundlag er en overordentlig betydningsfuld Opgave, ogsaa i Fremtiden, en Opgave, som vi ikke paa nogen Maade maa forsømme. Men hvis den højtærede Minister tror, at Arbejdsløsheden kan afskaffes eller bekæmpes paa følelig Maade gennem disse Lovforslag, tager han fuldstændig fejl.

Arbejdsløsheden har sine Aarsager helt andre Steder — det har vi debatteret saa ofte og saa længe, saa det er vel ikke værd, vi kommer ind paa det; det skal jeg lade ligge. Men hvis den højtærede Minister tror,

at de Folk, som gaar arbejdsløse i andre Erhverv, er egnede til at gaa ind her, saa tager han fuldstændig fejl. Mange af dem er arbejdsløse, fordi de mener, at de er berettigede til at stille ganske bestemte Krav, f. Eks. om 8 Timers Dagen og Lønninger, der er fastsat i Tarifferne.

Det er givet, at disse Folk hverken vil eller kan anbringes i et Husmandshjem. Hvis det er et helligt Dogme, at der kun maa arbejdes 8 Timer i Døgnet, kan man ikke faa sit Brød i Husmandsbruget, for der arbejdes der, som bekendt, Aaret rundt meget mere end 8 Timer i Døgnet. Hvis man skulde regne ud, hvad en Husmand og hans Kone og Børn præsterer af effektivt Arbejde i Løbet af dette Døgn, og det skulde takseres efter Løntarifferne, saaledes som disse kræves opfyldt i andre Erhverv, tør jeg forsikre for, at saa var der intet Husmandsbrug, der kunde betale det, der i saa Henseende skulde kræves.

Det bliver altsaa lidt svært at sætte denne Sag i Forbindelse med Arbejdsløsheden og tro, at Arbejdsløsheden kan bekæmpes gennem de Foranstaltninger, der her er foreslaet.

Den højtærede Minister citerede nogle Ord af afdøde Vilhelm Lassen. Det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) læste ogsaa et langt Stykke op af Vilhelm Lassen, og der er ogsaa flere af de radikale Talere, der med stor Interesse har dvælet ved, hvad Vilhelm Lassen i sin Tid har skrevet. Jeg kan slet ikke sige noget om, hvad Vilhelm Lassen vilde have sagt, hvis han havde levet i Dag og set de Lovforslag, her foreligger. Jeg har min Mening om det. Men naar nu Vilhelm Lassen har været død i saa mange Aar, tror jeg, det vilde være rigtigt, at vi holdt ham udenfor Diskussionen og holdt os til dem, der er levende; det er vist det, det kommer an paa. Og jeg tror ikke, at de Herrer, selv om de dyrker det med nok saa stor Iver, faar noget Udbytte i saa Henseende af disse Citater.

Naar den højtærede Minister mente, at Venstre i 1919 ved den Optræden, det viste, havde paataget sig Ansvar for den gældende Lov, og at Venstre den Gang tog en helt anden Stilling end den, vi nu har taget, saa er det ganske urigtigt. Venstre gik i 1919 med til en Forsøgslovgivning paa et afgrænset Omraade, en Forsøgslov, der var udarbejdet af den radikale Regering med Tilslutning fra socialdemokratisk Side. Men det Forsøg er efter vor Mening faldet meget daarligt ud hidtil. Forsøget har i Virkeligheden slet ikke været noget Forsøg.

Deraf kommer det, at den højtærede